

Економічна безпека будівельних підприємств та її стратегія під час фінансово-економічної кризи

Василевська Н. Є., к. е. н., доц., Левченко Н. А., ст. викл., Харківський національний університет міського господарства

Найбільшу небезпеку для підприємства в умовах кризового положення економіки України представляє руйнування його потенціалу (виробничого, технологічного, науково – технічного і кадрового), як головного чинника життєдіяльності підприємства, його можливостей.

Фінансово-економічні кризи чинять значний негативний вплив на потенціал будівельних підприємств і компаній: скорочуються або повністю припиняються інвестиції в інновації, не оновлюються що вибули з експлуатації зношені основні виробничі фонди, відбувається втрата високопрофесійних фахівців у галузі тощо. За цих умов неможливо забезпечити здатність потенціалу будівельного підприємства до відтворення, через те, що обидва основні джерела інвестування підприємства (власного капіталу у вигляді прибутку та запозичених коштів у вигляді зобов'язань) у кризовій ситуації, як правило, опиняються перекриті.

Під економічною безпекою будь-якого будівельного підприємства, на нашу думку, можна розуміти захищеність його науково-технічного, технологічного, виробничого та кадрового потенціалу від прямих (активних) або непрямих (пасивних) економічних загроз.

Загроза економічної безпеки може бути визначена в остаточному вигляді як якийсь збиток, інтегральний показник якого характеризує ступінь зниження економічного потенціалу за певний проміжок часу. Під загрозою розуміється сукупність умов, процесів, факторів, що перешкоджають реалізації національних економічних інтересів або створюють небезпеку для них і суб'єктів господарської діяльності.

Таким чином, щоб запобігати кризовим процесам, будівельні підприємства повинні вдаватися до стратегії. Стратегія економічної безпеки, на наш погляд, щоб мати змогу формулювати цілі та визначати свої об'єкти, повинна включати: характеристику зовнішніх і внутрішніх загроз економічної безпеки підприємства; визначення та моніторинг факторів таких, що зміцнюють або руйнують стійкість його соціально-економічного становища на короткострокову і середньострокову (від трьох до семи років) перспективу; визначення критеріїв і параметрів основних показників, що характеризують інтереси підприємства та відповідають вимогам його економічної безпеки; розробку економічної політики, що включає механізми обліку впливають на стан економічної безпеки факторів; напрямки діяльності підприємства з реалізації стратегії.